

нато. Момъкътъ се настани насреща ѝ, и единъ полугласенъ разговоръ веднага почна.

Отъ своя жгълъ въ другия край, младата жена наблюдаваше тая обикновена пжтна сцена. Момичето бѣше стройничко, съ нѣжни, почти детски нозе, но съ развитъ бюстъ. Момъкътъ имаше неприятно голѣма, като че раздрана, плътотядна уста. Скоро се разбра че тя се връща въ Триестъ, при родителитѣ си, че тукъ е била на гости за две седмици. Той отиваше наблизу само до Портогруаро. Не се мина много, и младиятъ човѣкъ се премѣсти до момичето и зашепна нѣщо. То отвърна съ тихъ гръденъ смѣхъ, отмѣтайки назадъ падналитѣ на лицето косички.

Морето се бѣ скрило вече, влакътъ тичаше изъ равнината, и вѣнъ пробѣгваха тъмнитѣ редици на черничеви градини. Въ дѣното на вагона продължаваха да разговарятъ високо, като че се караха. Докторътъ, несмущаванъ отъ шума, дремѣше, полулегналъ. Младата жена затваряше очи и се силѣше да заспи, но напраздно. Остра, болезнена бодростъ я държеше изпъната, и безъ да ще, тя гледаше къмъ другия жгълъ и се занимаваше съ двойката. Сега